

ความสว่างแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 11

การเนรมิตสร้างโลก

โปรดอ่านหนังสือปฐมกาล บทที่ 1 ข้อ 1-31

จงสังเกตดูว่า ในหนังสือปฐมกาลข้อ 1-31 “เมื่อเดิมพระเจ้า . . .” ในพระคัมภีร์ทั้งเล่มไม่ได้พยายามที่จะพิสูจน์ว่าพระเจ้ามีอยู่จริง แต่ในพระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่าพระเจ้ามีอยู่และได้สอนว่าพระเจ้าได้แสดงพระองค์เองให้เราเห็นโดยการเนรมิตสร้างของพระองค์

ข้อที่ 2 แสดงว่า ในสมัยโน้นโลกนี้ว่างเปล่าอยู่ แต่พระเจ้าไม่ได้ให้โลกนี้เป็นอย่างนั้นเสมอไป หลังจากเวลาที่ได้เขียนข้อ 2 นั้น หลายร้อยปีต่อมา ผู้พยากรณ์คนหนึ่งชื่ออิสยาห์ได้เขียนไว้ว่า “ผู้ได้ทรงแต่งตั้งและสร้างโลกไว้มิใช่ให้สับสนอลหม่าน แต่เพื่อให้เป็นที่อาศัย” (หนังสืออิสยาห์ บทที่ 45 ข้อ 18)

ในปฐมกาล บทที่ 1 หลายครั้งมีอยู่ว่า “พระเจ้าตรัสว่า . . .” และสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นตามคำสั่งของ พระองค์ ในสมัยโน้น พระเจ้าได้เนรมิตสร้างแสงสว่าง พื้นอากาศ ที่แห้ง และผักหญ้า และพระองค์ทรงประทานดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่าง ๆ ให้เราเพื่อจะครองรักษาวันและคืน สิ่งทั้งปวงนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ผู้ได้ทรงสร้างยิ่งใหญ่

ค้นดูในบทนี้ที่ท่านอ่านไปแล้วและสังเกตคำว่า “ตามชนิดของมัน” ได้มีอยู่สิบครั้ง พรรณไม้ ปลา นก และสัตว์เป็นชนิดละอย่างและได้บังเกิดมากขึ้นตามชนิดของมัน

โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

- 1 ใครได้เนรมิตสร้างฟ้าและดิน? _____
- 2 ในสมัยโน้น พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงทำอะไร? _____
- 3 จงบอกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง “ตามชนิดของมัน” มา 6 สิ่งจากพืชที่มีผลมีเมล็ดและสัตว์

- 4 ดวงสว่างใหญ่สองดวงซึ่งพระเจ้าได้สร้างไว้ นั่นคืออะไร?

- 5 พระเจ้าทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวงนี้เพื่ออะไร? _____
- 6 พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของใคร? _____
- 7 เมื่อพระเจ้าทรงอวยพระพรมนุษย์นั้น พระเจ้าตรัสว่าอะไร? _____
- 8 พระเจ้าประทานอาหารอะไรบ้างแก่มนุษย์คนนั้น? _____
- 9 เมื่อการสร้างของพระเจ้าเสร็จแล้ว พระองค์เห็นว่าสิ่งทั้งปวงนั้นเป็นอย่างไร? _____

หนังสือปฐมกาล บทที่ 1

การเนรมิตสร้าง

- 1 เมื่อเดิมพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน
- 2 และแผ่นดินนั้นก็ว่างเปล่าอยู่ ความมืดอยู่เหนือน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือน้ำนั้น
วันแรก--ความสว่าง
- 3 และพระเจ้าตรัสว่า "จงเกิดความสว่าง" ความสว่างก็เกิดขึ้น
- 4 และพระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี พระเจ้าทรงแยกความสว่างนั้นออกจากความมืด
- 5 และพระเจ้าทรงเรียกความสว่างนั้นว่า วัน และพระองค์ทรงเรียกความมืดนั้นว่า ค่ำ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันแรก

วันที่สอง--ภาคพื้นอากาศในระหว่างน้ำ

- 6 และพระเจ้าตรัสว่า "จงมีภาคพื้นอากาศในระหว่างน้ำ ให้เป็นที่แยกน้ำออกจากกัน"
- 7 และพระเจ้าทรงสร้างภาคพื้นอากาศนั้นขึ้น แล้วทรงแยกน้ำที่อยู่ใต้ภาคพื้นอากาศออกจากน้ำที่อยู่เหนือภาคพื้นอากาศ ก็เป็นดังนั้น
- 8 และพระเจ้าจึงทรงเรียกภาคพื้นอากาศนั้นว่า ฟ้า มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สอง

วันที่สาม--ทะเล แผ่นดิน และพืชต่าง ๆ

- 9 และพระเจ้าตรัสว่า "ให้น้ำที่อยู่ใต้ฟ้าจงรวมอยู่แห่งเดียวกัน ให้ที่แห่งปรากฏขึ้น" ก็เป็นดังนั้น
- 10 และพระเจ้าทรงเรียกที่แห่งนั้นว่า แผ่นดิน และที่ซึ่งน้ำรวมกันนั้นว่า ทะเล พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
- 11 และพระเจ้าตรัสว่า "แผ่นดินจงเกิดพืช ผักหญ้าที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่ออกผล มีเมล็ดในผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน" ก็เป็นดังนั้น
- 12 และแผ่นดินก็เกิดพืช ผักหญ้าที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผลมีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
- 13 และมีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สาม

วันที่สี่--ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่าง ๆ

- 14 และพระเจ้าตรัสว่า "จงมีดวงสว่างบนฟ้า เพื่อแยกวันออกจากคืน ให้ดวงสว่างนั้นเป็นที่กำหนดสำหรับหมายสำคัญ ฤดู วัน ปี
- 15 และให้เป็นดวงสว่างบนฟ้า เพื่อส่องสว่างบนแผ่นดิน" ก็เป็นดังนั้น
- 16 และพระเจ้าได้ทรงสร้างดวงสว่างขนาดใหญ่ไว้สองดวง ให้ดวงใหญ่ครองวัน ดวงเล็กครองคืน พระองค์ทรงสร้างดวงดาวต่าง ๆ ด้วย
- 17 และพระเจ้าทรงตั้งดวงสว่างเหล่านี้ไว้บนฟ้า ให้ส่องสว่างบนแผ่นดิน
- 18 และให้ครองวันและคืน และแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
- 19 และมีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่สี่

วันที่ห้า--ฝูงนกและฝูงปลา

20 และพระเจ้าตรัสว่า "ให้น้ำอุดมด้วยฝูงสัตว์ที่มีชีวิต และให้ฝูงนกบินไปมาในอากาศเหนือแผ่นดิน"

21 และพระเจ้าทรงสร้างปลาวาฬขนาดใหญ่ และสัตว์ที่มีชีวิตนานาชนิด ซึ่งแหวกว่ายอยู่ในน้ำเป็นอันมาก ตามชนิดของมัน และสัตว์ที่มีปีกตามชนิดของมัน และพระเจ้าทรงเห็นว่าดี

22 และพระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่สัตว์เหล่านั้นว่า "จงมีลูกดกทวีมากขึ้น จนเต็มบริบูรณ์ในทะเล และให้ นกทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน"

23 และมีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็น วันที่ห้า

วันที่หก--สัตว์บกและสัตว์เลื้อยคลาน

24 และพระเจ้าตรัสว่า "แผ่นดินจงเกิดสัตว์ที่มีชีวิตตามชนิดของมัน คือสัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และ สัตว์ป่าตามชนิดของมัน" ก็เป็นดังนั้น

25 และพระเจ้าทรงสร้างสัตว์ป่าตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และสารพัดสัตว์ต่าง ๆ ที่ เลื้อยคลานบนแผ่นดินตามชนิดของมัน แล้วพระเจ้าทรงเห็นว่าดี

วันที่หก--มนุษย์คู่แรก

26 แล้วพระเจ้าตรัสว่า "ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนก ในอากาศ และฝูงสัตว์ใช้งาน ให้ปกครองแผ่นดินทั่วไป และสารพัดสัตว์ ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินทั้งสิ้น"

27 ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และพระองค์ได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

28 และพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์นั้น แล้วพระเจ้าตรัสแก่เขาว่า "จงมีลูกดกทวีมากขึ้นทั่วทั้งแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในอากาศ กับบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตไหวกาย ได้บนแผ่นดิน"

29 และพระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด เราให้พืชที่มีเมล็ดทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน และต้นไม้ทุกชนิดที่มีเมล็ด ในผลของมันแก่เจ้า เป็นอาหารของเจ้า

30 ฝ่ายสัตว์ทั้งหลายบนแผ่นดิน นกทั้งปวงในอากาศ และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดินทุกสิ่งทุกอย่าง ที่มีชีวิตนั้น เราให้พืชเขียวสดทั้งปวงเป็นอาหาร" ก็เป็นดังนั้น

31 และพระเจ้าทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างไว้ และดูเถิด ทรงเห็นว่าดีนัก มีเวลาเย็นและ เวลาเช้า เป็นวันที่หก

ความสว่างแห่งชีวิต

ภาค 1 บทที่ 12

วันที่เจ็ดต่อไป

โปรดอ่านหนังสือปฐมกาล บทที่ 2 ข้อ 1-3

เมื่อการเนรมิตสร้างยิ่งใหญ่ขึ้นเสร็จสิ้นแล้ว พระเจ้าทรงหยุดการเนรมิตสร้างของพระองค์ คือพระเจ้าได้เนรมิตสร้างในหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดนั้น พระองค์ทรงกระทำที่พระองค์ทรงกระทำนั้น เช่นเดียวกัน พระเจ้าต้องการจะให้มนุษย์หยุดพักอาทิตย์ละหนึ่งวัน ความคิดเห็นในวงการแพทย์สมัยนี้เห็นพ้องต้องกันว่ามนุษย์สามารถที่จะทำงานดีขึ้นเมื่อเขาหยุดพักอาทิตย์ละหนึ่งวัน "พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่วันที่เจ็ด ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ . . ." คือพระเจ้าตั้งวันที่เจ็ดนั้นเป็นวันบริสุทธิ์ ชาวฮิวได้เรียกวันที่เจ็ดนั้นว่า วันสะบาโต--คือวันแห่งการหยุดพัก--และถือว่าวันนั้นเป็นวันบริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์อธิบายว่า ชาวฮิวไม่เจริญเมื่อเขาไม่ได้ถือวันที่เจ็ดนั้นให้เป็นวันบริสุทธิ์ ตั้งแต่การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์เจ้า พวกคริสเตียนทั่วโลกรักษาวันที่หนึ่งในสัปดาห์ (คือวันอาทิตย์) ไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพื่อจะระลึกถึงการคืนพระชนม์ของพระองค์

1 วันที่เจ็ดนั้นต่างกับวันอื่น ๆ อย่างไร? _____

2 พระเจ้าทรงอวยพระพรวันที่เจ็ดนั้นเพราะเหตุอะไร? _____

โปรดอ่านหนังสือปฐมกาล บทที่ 2 ข้อ 4-17

ในหลายข้อนี้เราเห็นรายละเอียดหลายอย่างเกี่ยวกับการเนรมิตสร้าง โปรดสังเกตในข้อ 5-8 ว่ามีหมอกขึ้นมาจากแผ่นดินทำให้พื้นดินเปียกทั่วไปก่อนที่จะมีมนุษย์มาทำงานรักษาสวนนั้น ข้อ 7 ได้อธิบายเกี่ยวกับความแตกต่างอันสำคัญระหว่างมนุษย์กับสัตว์ พระเจ้าทรงระบายลมแห่งชีวิตเข้าไปให้มีชีวิตหายใจเข้าออกและมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณ พระเจ้าไม่ได้กระทำเช่นนี้ต่อสัตว์ เมื่อสัตว์ใด ๆ ตายไปแล้ว ตัวของมันก็เน่าไป แต่เมื่อมนุษย์ใด ๆ เสียชีวิตไปแล้ว ถึงแม้ว่าร่างกายของเขาเสียไป จิตวิญญาณของเขายังมีชีวิตอยู่ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ไว้ตามแบบฉายาของพระองค์เอง คือมนุษย์เป็นจิตวิญญาณเช่นเดียวกับพระเจ้าซึ่งเป็นพระวิญญาณ

3 ความแตกต่างอันสำคัญระหว่างมนุษย์กับสัตว์คืออะไร? _____

4 พระเจ้าทรงจัดให้มนุษย์คนนั้นอยู่ที่ไหน? _____

5 ต้นไม้สองต้นซึ่งเป็นต้นไม้พิเศษเรียกว่าอะไร? _____

6 ในสวนนั้น พระเจ้าทรงใช้น้ำในสภาพอะไรเพื่อรดพื้นดิน? _____

7 พระเจ้าทรงให้มนุษย์นั้นทำงานอะไร? _____

8 พระเจ้าทรงให้คำสั่งอะไรแก่มนุษย์นั้น? _____

9 ถ้าหากว่า มนุษย์คนนั้นไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า จะมีอะไรเกิดขึ้นแก่เขา? _____

โปรดอ่านหนังสือปฐมกาล บทที่ 2 ข้อ 18-25 และคำอธิบายถึงเรื่องอาดัม

10 มีอะไรที่แสดงว่า อัดัมมีเซาวนด์ดี? _____

หนังสือปฐมกาล บทที่ 2

วันที่เจ็ด--พระเจ้าทรงหยุดพัก

- 1 ฟาและแผ่นดิน และสรรพสิ่งทั้งสิ้นที่มีอยู่ในนั้น ได้ทรงสร้างสำเร็จดังนี้แหละ
- 2 วันที่เจ็ด พระเจ้าก็เสร็จงานของพระองค์ที่ทรงกระทำมานั้น ในวันที่เจ็ดนั้นก็ทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำ
- 3 พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่วันที่เจ็ด ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจากการงานทั้งปวง ที่พระองค์ทรงกระทำในการเนรมิตสร้าง

เรื่องการเนรมิตสร้าง

- 4 เรื่องฟ้าสวรรค์และแผ่นดินที่ทรงเนรมิตสร้างมีดังนี้ ในวันที่พระเยโฮวาห์เจ้าทรงสร้างแผ่นดินและฟ้าสวรรค์
- 5 ดินไม้ทุกชนิดตามท้องทุ่งยังไม่เกิดขึ้นบนแผ่นดิน และพืชตามท้องทุ่งก็ยังไม่งอกขึ้นเลย เพราะพระเยโฮวาห์เจ้ายังมีได้ทรงทำให้ฝนตกบนแผ่นดิน ทั้งยังไม่มีมนุษย์ที่จะทำอะไรไถ่เนา
- 6 มีแต่หมอกขึ้นมาจากแผ่นดิน ทำให้พื้นดินเปียกทั่วไป
- 7 พระเยโฮวาห์เจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมแห่งชีวิตเข้าทางจมูก มนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณ มีชีวิตอยู่
- 8 พระเยโฮวาห์เจ้าทรงปลูกรสวนแห่งหนึ่งไว้ที่เอเดน ทางทิศตะวันออก และให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นมานั้นอยู่ที่นั่น
- 9 แล้วพระเยโฮวาห์เจ้าทรงบันดาลให้ต้นไม้ทุกชนิดที่งามน่าดูและที่ น่ากินเป็นอาหารงอกขึ้นจากดิน มีต้นไม้ แห่งชีวิตต้นหนึ่งอยู่ท่ามกลางสวนนั้น กับต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่วต้นหนึ่งด้วย
- 10 มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลจากเอเดนรดสวนนั้น จากที่นั้นก็แยกออกเป็นสี่สาย
- 11 ชื่อแม่น้ำสายที่หนึ่งคือปิซอน เป็นแม่น้ำที่ไหลรอบแผ่นดินฮาวีลาห์ ที่นั่นมีแร่ทองคำ
- 12 ทองคำที่แผ่นดินนั้นเป็นทองคำเนื้อดี มียางไม้ตะคร้ำ และโมรา
- 13 ชื่อแม่น้ำสายที่สองคือกิฮอน เป็นสายเดียวกันที่ไหลรอบแผ่นดินเอธิโอเปีย
- 14 ชื่อแม่น้ำสายที่สามคือไทกริส ไหลไปทางทิศตะวันออกของเมืองอัสซีเรีย และแม่น้ำสายที่สี่ชื่อยูเฟรติส
- 15 พระเยโฮวาห์เจ้าจึงทรงให้มนุษย์นั้นอยู่ในสวนเอเดน ให้ทำงานและรักษาสวน
- 16 พระเยโฮวาห์เจ้าจึงทรงบัญชาแก่มนุษย์นั้นว่า "บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ทั้งหมด
- 17 เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ผลของต้นไม้ นั้นเจ้าอย่ากินเป็นอันขาด เพราะในวันใดที่เจ้าซื้กิน เจ้าจะต้องตายในวันนั้นเป็นแน่"

การเนรมิตสร้างผู้หญิง

- 18 พระเยโฮวาห์เจ้าตรัสว่า "ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น"
- 19 พระเยโฮวาห์เจ้าจึงทรงปั้นบรรดาสัตว์ป่าและนกในท้องฟ้าให้เกิดขึ้นจากดิน แล้วทรงนำมายังอาดัมเพื่อดูว่าเขาจะเรียกชื่อมันว่าอะไร อาดัมตั้งชื่อสัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตว่าอย่างไร สัตว์นั้นก็ชื่ออย่างนั้น
- 20 อาดัมจึงตั้งชื่อบรรดาสัตว์วิใช้งาน และนกในอากาศและบรรดาสัตว์ป่า แต่สำหรับอาดัมนั้น ก็ยังหาไมคู่อุปถัมภ์ที่สมกับตนไม่
- 21 แล้วพระเยโฮวาห์เจ้าจึงทรงกระทำให้ออาดัมหลับสนิท เขาก็หลับสนิทอยู่ พระองค์จึงทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา แล้วทำให้เนื้อติดกันเข้าแทนกระดูกอย่างเดิม
- 22 ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเยโฮวาห์เจ้าได้ทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น
- 23 อาดัมจึงว่า "นี่แหละกระดูกจากกระดูกของเรา เนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกว่า หญิง เพราะหญิงนี้ ออกมาจากชาย"
- 24 เพราะเหตุนั้นผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน
- 25 ทั้งผู้ชายและภรรยาของเขาเปลือยกายอยู่ และไม่อายกัน

คำอธิบายถึงเรื่องอาดัม

มนุษย์ชายคนแรกนั้น ชื่ออาดัม ได้ตั้งชื่อสัตว์และนก แต่ยังมีคู่เคียงเป็นผู้ช่วยเหมาะแก่เขาไม่ พระเจ้าตรัสว่า "ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว" เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงคนหนึ่งและประทานให้แก่อาดัมเพื่อเป็นภรรยาของตน

การสมรสคือวิธีของพระเจ้าที่จะเป็นการสืบพันธุ์ของชาติพันธุ์มนุษย์ ตั้งแต่สมัยโบราณมา พระเจ้าประสงค์จะให้ผู้ชายมีภรรยาคนเดียวและให้ผู้หญิงมีสามีคนเดียว ผู้ที่ร่วมกันในการสมรสไม่ควรแยกจากกัน การแยกจากกันนี้ผิดต่อพระบัญญัติและความประสงค์ของพระเจ้า